

РЕШЕНИЕ

№ 3075

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 06.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1730** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Я. Д. Ц., чрез адв. К., срещу Писмо с изх. № М-93/14.02.2022 г. на изпълнителния директор на [фирма] в частта, касаеща заявление за достъп до обществена информация с вх. № СОА22-ЕВ01-52 от 30.01.2022 г., препратено чрез Столична община на 01.02.2022 г. Предметът на жалбата е уточнен с пояснение от 11.03.2022 г. и в осз на 06.04.2022 г., като жалбоподателят заявява, че оспорва изричен акт, който не съдържа отговор на поставения в заявлението въпрос. Иска се отмяна на акта като постановен в противоречие с материалния закон и целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 4 и 5 АПК. Претендират се разноски.

Ответникът- изпълнителният директор на [фирма], чрез юрк. А., изразява становище за недопустимост, алтернативно за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 30.01.2022 г. Я. Д. Ц. е подал заявление до Столична община с вх. № СОА22-ЕВ01-52, с което е поискал информация от [фирма] каква ще бъде

себестойността на получената енергия от планираните за монтаж фотоволтаични системи от [фирма] - за 1kW или за 1 MW, или за някаква друга мерна единица, за която са извършени изчисления и анализи. Поставеният въпрос е във връзка с интервю на изпълнителния директор на дружеството, публикувано в интернет страницата на в. „Капитал“ на 28.01.2022 г. Заявлението е препратено по компетентност на [фирма] с писмо от 01.02.2022 г.

С оспореното писмо изх. № М-93/14.02.2022 г. на съдържащия се в заявлението на жалбоподателя въпрос е даден следният отговор: „Предвидените за изграждане фотоволтаични системи в [фирма] са предназначени за собствена употреба, т.е. с генерираната електроенергия от тези системи се планира да се покрият собствени нужди при електрозахранване на съоръжения и инсталации в топлоизточниците на дружеството като: технологичните помпени мощности в централите, работната и аварийна осветителна система на цеховете в топлоизточниците, площадково отопление в централите, системата за видеонаблюдение, зареждане на акумулаторните батерии и инвенторните системи. Частта от произведената енергия от класическите производствени мощности в дружеството, предназначена за покриване на собствените нужди, при внедряване на фотоволтаичните системи ще бъде икономисана и съответно заменена от генерираната възобновяема енергия, като по този начин ще бъде увеличен дялът на продадената електроенергия на дружеството на Е.“.

Отговорено е още, че: „Именно на базата на направената инвестиция за фотоволтаичните системи, предвидените разходи за експлоатационна и ремонтна поддръжка и очакваните постъпления от допълнително продадената енергия, е определен срокът на възвръщаемост на инвестицията и той е около 6 години. В случай че частен инвеститор реши да реализира фотоволтаична система (децентрализирани соларни системи за отделни блокове и комплекси) себестойността на енергията и определянето на цената на изкупуване на електроенергия се извършва в съответствие с приетите решения на КЕВР“.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена пред АССГ на 16.02.2022 г с вх. № 5852, като първоначално е насочена срещу мълчалив отказ по заявление с вх. № СОА22-ЕВ01-52 от 30.01.2022 г. С пояснение от 11.03.2022 г. жалбоподателят твърди, че е узнал за Писмо с изх. № М-93/14.02.2022 г. след формалното му представяне от ответника като доказателство по друго дело и уточнява, че обжалва този изричен акт на дружеството. В посоченото писмо не е указано в какъв срок и пред кого може да се оспорва, поради което съдът приема, че на основание чл. 140, ал. 1 АПК, жалбата не е просрочена. Същата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Според чл. 9, ал. 1 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна - официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10/, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с

официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11/. Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал. 1 и ал. 2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон, при спазване на ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезата по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Субектите, задължени да предоставят обществена информация, са посочени в чл. 3 от закона. Според ал. 1 това са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Ал. 2 изрично предвижда, че разпоредбите на ЗДОИ се прилагат и за достъпа до информацията, създавана и съхранявана от: 1. публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации; 2. физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми.

Според § 1, т. 4 ДР ЗДОИ „публичноправна организация“ е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия:

- а) повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/;
- б) повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 ЗОП;
- в) обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 ЗОП. Управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

Възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14 ЗОП са: 1. президентът на Република България; 2. председателят на Народното събрание; 3. министър-председателят; 4. министрите; 5. омбудсманът на Република България; 6. управителят на Българската народна банка; 7. председателят на Конституционния съд на Република България, административните ръководители на органите на съдебна власт, които управляват самостоятелни бюджети, както и административните ръководители на прокуратурите в страната; 8. областните управители; 9. кметовете на общини, на райони, на кметства, както и кметските заместници, когато са разпоредители с бюджет; 10. председателите на държавните агенции; 11. председателите на държавните комисии; 12. изпълнителните директори на изпълнителните агенции; 13. ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, включително обособени структури на органите на изпълнителната власт, когато са юридически лица и разпоредители с бюджет; 14. представляващите публичноправните организации.

Според § 2, т. 43 ДР ЗОП „публичноправна организация“ е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а) създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер; б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи

или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14.

Видно от Устава Столична община притежава 100 % от капитала на юридическото лице и е възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 7, ал. 1 ЗОП, а управителните и контролните органи на търговското дружество се определят от Столична община. Поради това [фирма] представлява публичноправна организация по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ ДР ЗДОИ и е задължен субект по чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ (в този смисъл определение № 460 от 13.01.2020г. по адм. дело № 14682/2019 г. на Върховния административен съд).

По втория спорен въпрос съдът намира, че исканата информация има характера на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. За да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

Предмет на процесното заявление за достъп е информация, която се отнася до планираните за монтаж от [фирма] фотоволтаични системи, поради което пряко касае дейността на дружеството. Търсената информация засяга обществения живот в страната, тъй като видно от Устава на дружеството, приет от Столичен общински съвет, Столична община притежава 100 % от капитала на юридическото лице и е възложител на обществени поръчки, а управителните и контролните органи на търговското дружество се определят от Столична община. По силата на чл. 5 от Устава в предмета на дейност на дружеството се включват: производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на електрическа и топлинна енергия, дейности по третиране на отпадъци и други дейности, обслужващи основните дейности.

[фирма] продава топлинна енергия за битови/стопански нужди на клиенти/потребители в [населено място] съгласно одобрени от КЕВР общи условия и определени от регулатора пределни цени на топлинна енергия. Енергията, добита от фотоволтаични системи /ФВС/, може да повлияе на формирането на цената на топлинната енергия. Освен това същата има отношение към намаляване на вредните емисии в околната среда. Планираната инвестиция е на общинското дружество, тя е с голяма стойност и с продължителен период на експлоатация, поради което за законосъобразното и целесъобразното ѝ изпълнение следва да бъде реализирана при пълна прозрачност и отчетност. Ето защо безспорно представляват обществена информация сведенията за това каква ще е стойността на получената енергия от планираните фотоволтаични системи. Тази информация ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение как общинското дружество ще осъществява дейността си в бъдеще, когато тези ФВС бъдат монтирани. Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект. Налице е надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 в р. т. 5, б. „а“ и „б“ ДР ЗДОИ, доколкото се касае за предприятие, чийто капитал е със 100 % общинско участие.

След като ответникът е задължен субект по ЗДОИ и исканата информация е обществена, същият дължи предоставянето ѝ. С оспореното писмо, административният орган е предоставил на жалбоподателя писмен отговор, който според настоящия съдебен състав, не удовлетворява заявлението. В обжалвания акт са изложени общи и бланкетни твърдения, като липсва точен и ясен отговор на формулирания от жалбоподателя въпрос, не е посочена конкретна или поне приблизителна себестойност, нито е уточнена мерната единица, в която ще се изчислява същата. Липсата на предоставена информация, така както е поискана в заявлението в цялост, а не непълно, съставлява мълчалив отказ. Същият е незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона, представляващи основания за отмяна, съгласно чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК.

По делото е установено, че в срока по ЗДОИ задълженият административен орган не е предоставил на заявителя пълната информация посочена в заявлението, нито е постановил мотивиран отказ, като заявителят е депозирал жалба срещу произнасянето. Разпоредбите на ЗДОИ уреждат обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация. При анализа на законовите разпоредби относно реализацията на тези отношения се налага изводът, че задълженият субект по чл. 3 от същия закон дължи мотивирано писмено произнасяне. Този извод се потвърждава от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, изискващ писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ, въвеждащи изисквания за форма и съдържание на решението на административния орган, връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация. Налице е законов императив за писмено произнасяне по заявлението, включително и при отказ.

Непроизнасянето по всички части на заявлението или предоставяне на неясна или частична информация, без да е мотивиран изричен отказ за предоставяне на информация в заявения обем, противоречи на принципа за откритост, достоверност и пълнота на информацията (чл. 6, ал. 1, т. 1 ЗДОИ). По този начин се формира мълчалив отказ, който противоречи на нормите на ЗДОИ и подлежи на отмяна само на това основание. По делото е установено, че в срока по ЗДОИ задълженият административен орган макар и да се е произнесъл с изричен акт, не е предоставил на заявителя пълна и ясна информация по заявлението, нито пък е изпълнил задължението си по чл. 29, ал. 1 ЗДОИ да уточни обективните предели на сезирането си. Последното съставлява нарушение на административнопроизводствените правила от категорията на съществени, доколкото е повлияло върху съдържането на административния акт, и е самостоятелно основание за неговата отмяна.

Оспореният пред съда административен акт не съответства и на целта на закона, която може да се изведе по тълкувателен път от нормите на чл. 2, ал. 1, чл. 6, ал. 1 и чл. 28, ал. 1 ЗДОИ - да се осигури възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти чрез гарантиране на правото им да получат навременна, ясна, достоверна и пълна информация. От съдържанието на представената информация, не би могло да се очаква да изпълни тази цел на закона. В случая ответникът не е изразил становище, че исканата информация не се съхранява при него, нито има данни да е препратил заявлението по реда на чл. 32 ЗДОИ, или да е уведомил жалбоподателя за липсата ѝ, съгласно чл. 33

ЗДОИ. Едва със становище от 21.03.2022 г. ответникът посочва за първи път, че няма задължение да съхранява търсената от жалбоподателя информация и къде се съдържа отговор на въпроса му, но мотивиране на административен акт след издаването му и образуване на производство по обжалването му е недопустимо.

По изложените мотиви и като приема, че по заявлението на Я. Ц. ответникът не е предоставил исканата информация в необходимия обем и яснота, без да е мотивиран изричен отказ за предоставяне на тази информация, е формиран мълчалив отказ, който следва да бъде отменен на основание чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК, като се задължи органът, след изпълнение на задължението си по чл. 29, ал. 1 ЗДОИ, да се произнесе по заявление вх. № СОА22-ЕВ01-52 от 30.01.2022 г. с мотивирано решение по реда и в сроковете на ЗДОИ. При това произнасяне ответникът следва да съобрази дали исканата информация действително е налична, т.е. дали е създадена във вида, в който се иска от заявителя, или трябва да бъде създадена само за нуждите на заявлението, каквото задължение административния орган няма.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в размер на внесената държавна такса и адвокатско възнаграждение, платено в брой съгласно договор за правна защита и съдействие на л. 9.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София-град, II отделение, 24 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Писмо с изх. № М-93/14.02.2022 г. на изпълнителния директор на [фирма] в частта, касаеща заявление за достъп до обществена информация с вх. № СОА22-ЕВ01-52 от 30.01.2022 г.

ВРЪЩА административната преписка на изпълнителния директор на [фирма] за произнасяне по заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14- дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Я. Д. Ц. сумата 510лв. разноски по делото.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: